

Da dette Resultat er saa gunstigt, at det tør antages, at de endnu manglende Udstillere, som maatte ønskes, sikkert ville komme, naar det endelig bestemmes, at Danmark vil deltage i Chicago-Udstillingen. Det samlede Antal danske Udstillere i Philadelphia-Udstillingen 1876 var 57, og den danske Industriafdeling ved Verdensudstillingen i Paris 1889 talte i det hele 111 Deltagere, men 16 af disse vare Fiskere eller Fiskerifabrikker, saaledes at den af egentlige Industridrivende kun talte 95.

I Overensstemmelse hermed tror Industriforeningen da for Industriens Vedkommende at maatte udtale, at det herved naaede Resultat peger henimod det rigtige i, at den fra Amerika fremkomne Indbydelse modtages; men idet Industriforeningen udtaler dette, ønsker den samtidig at henlede Opmærksomheden paa de dermed forbundne, ganske sikkert betydelige Omkostninger.

Det i November f. A. af Industriforeningen udsendte Cirkulære gaar ud fra — og hertil have de eventuelle Udstillere sluttet sig — at der ved Deltagelse i Chicago-Udstillingen paahviler Udstillerne Udgifterne ved: a. Udstillingsgenstandenes Tilværelse, Indpakning og Aflevering under Udstillingen; b. Fremkøbsafgift af de til Genstandenes Installation nødvendige Skabe, Montre osv.; c. Genstandenes Assurance paa Udstillingen og d. den særlige Udsalgshjælp, som maatte ønskes ved Siden af eller i Stedet for den danske Udsalgsalminnelige. Men heraf vil følge, at der ved et eventuelt Statstilskud maa sørges for Dækning af Udgifterne ved Bestyrelse, Bureau, Repræsentation, almindelig Udsalgshjælp, Udstillingsrummernes Udstyrelse, Udstillingsgenstandenes Transport frem og tilbage, Assurance under Transporten, Udpakning i Chicago, Opstilling i Udstillingen, Tilsyn under Udstillingen og endelig deres eventuelle Indpakning til Hjemsendelse.

Svor store Udgifterne herved ville blive, kan næppe nu siges nøjagtig, men det bør absolut bemærkes, at skal Danmark deltage i Chicago-Udstillingen, bør det ske paa en saadan Maade, at det kan blive bemærket og have Nytte deraf. Da at der hertil vil udkræves et ikke ubetydeligt Beløb, tør — navnlig da man her staar over for et amerikansk Foretagende — betragtes som givet. Statens Tilskud til Danmarks Deltagelse i de sidste Verdensudstillinger i Paris udgjorde i 1878 135,000 Kr. og i 1889 100,000 Kr., men de længere Afstande og de i det hele langt dyrere amerikanske Forhold ville medføre, at der over for Chicago-Udstillingen maa blive Tale om et væsentlig større Beløb alene for Industriens Vedkommende, og Beløbet maa yderligere vokse, hvis — som det eventuelt bør haabes — ogsaa Kunsten og Landbruget, helt eller delvis, ville komme til at deltage. Der vil formentlig mindst fordrø c. 250,000 Kr.

Under disse Forhold kunde mange maatte finde det mindre vigtigt, at Danmark meldte sig som Deltager i Udstillingen. Udgifterne synes for store i Forhold til Nyttens. Men over for en saadan Betragtning tør Industriforeningen ikke undlade at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa et Moment, der muligvis kunde faa Indflydelse paa dets endelige Afgørelse af Sagen. Det bør her dreje sig om noget andet og mere end blot at deltage i Udstillingen. Det eventuelle danske Udstillingsbureau bør have en videre Opgave end blot paa bedste Maade at tilse den danske Afdeling. Det bør udstyres med de nødvendige Kræfter til en rational Undersøgelse af det amerikanske Marked, saaledes at der ved dets Arbejder kan opnaas ikke alene et for Udstillerne fordelagtigt Salg af Udstillingsgenstandene, men forhaabentlig ogsaa en for Danmark indbringende, vedvarende Eksport af danske Industri-frembringelser til Amerika. Hr. Meyer har i sin Beretning gjort sig til en veltalende Tolk for saadanne Anskuelser, og Industriforeningen har i sit November-Cirkulære — altsaa forud for Hr. Meyers Beretning — udtalt sig i lignende Retning. I dette Cirkulære siges der saaledes:

„Saa vidt Industriforeningen skønner, burde Danmarks eventuelle Deltagelse i Chicago-Udstillingen paa væsentlig Maade stille sig fra dets Deltagelse i tidligere Verdensudstillinger. Medens det ved disse, og saaledes ogsaa i Paris 1889, var Hovedformalet at vise det danske Flag, burde der i Chicago ved Siden heraf lægges Vægt paa at gøre Forretninger. Ved en saa karakteristisk Udstyrelse som muligt skulde det store Publikums Opmærksomhed søges henledet paa de danske Afdelinger, og ved kun at give dem udsøgte og gode Genstande som Indhold skulde de kunne drage Kenderne til sig, men samtidig skulde der endnu ved kommercielt udviklede Mænd med særlig Kendskab til amerikansk Skik og Brug søges bragt det mest mulige ud af de udstillede Gen-